

číslo 43 červenec - listopad 2012

Denní centrum Mateřidouška, o.p.s.

Milí čtenáři, při psaní těchto úvodních řádek jsem si uvědomil, že jsem zapomněl do krmítka nasypat sýkorkám a že ti opeření, trochu nenažraní mazlíci budou po ránu lehce nervózní. Krátký pohled z okna. Ano, jsou nesví, nalétávají k prázdnému krmítku a nemají pochopení pro mou zapomnětlivost. Tak sýkorky, vrabčáci, kosové i červenky dostali něco slunečnice do volátek a vy, milí čtenáři, dostanete něco ke čtení. Je zima, takže zavzpomínáme na horké léto a prázdninové zážitky. V září jsme zazpívali kolemjdoucí veřejnosti v Chodově a před lázeňským hotelem Thermál v Karlových Varech. Říjen patří tak trochu mezi divné měsíce. Letní pohoda je nenávratně pryč a do Vánoc je ještě moc daleko. Abychom si zpříjemnili čekání na Mikuláše a Ježíška, pořádáme v Mateřidoušce mejdany. Pár kamarádů a kamarádek se domluví a přespí ve stacionáři nebo i v dílnách. Odpoledne se zajde do cukrárny nebo na pizzu, občas se zajede třeba i na hvězdárnu. Večer se udělá dobrá večere, po které je normální vodvaz, tedy zábava. No, co vám budu popisovat, tedy raději nepopisovat, bývá to fakt hustý. Listopad má svou tradiční akci - koupání ve Weiden. Jeli jsme, koupali se, bazén byl skoro prázdný, na toboganu to svištělo, až plavky úpěly, byla to paráda.

Asi to ještě není ono, milí čtenáři, jako bych vás slyšel: No a co je teda nového!? Prázdniny jsou každý rok, zpívání na veřejnosti je už normálka, do Weiden se jezdí léta letoucí a na mejdany v Mateřidoušce už si všichni taky zvykli. Ano, mám pro vás jednu velkou novinu. Mateřidouška v říjnu otevřela svůj vlastní obchod - Obchůdek u Mateřidoušky. Obchod najdete v sokolovských sociálně terapeutických dílnách, kde se nám podařilo získat do pronájmu další místnost, ze které obchod vznikl. V obchůdku si své výrobky prodávají sami klienti z obou sociálně terapeutických dílen. Svičky, šperky, keramika, mýdla, dřevěné výrobky, výrobky z papíru i proutí, to vše zde najdete. Hledáte hezký a originální dárek? Chcete někomu udělat radost malou a milou drobností? Obchůdek u Mateřidoušky je tu právě pro vás každé pondělí, středu a pátek od 10.00 do 15.00 hod. Těšíme se na vaši návštěvu a pěkné počtení vám přeje Pavel Bráborec.

VYSVĚDČENÍ

Viktor M.

V pátek 29.6. jsme měli všichni vysvědčení. Ráno ho měli školáci ve stacionáři, odpoledne pak my klubáci v chodovské restauraci Harmonie. Dal jsem si tam dobré jídlo – kuřecí maso v bramboráku a k pití pomerančový džus. Po jídle jsme dostali vysvědčení za celoroční snažení. Také jsme se fotili. Po čtvrté hodině odpoledne jsem šel domů. Konec školního roku byl fajn a příště půjdu zase. ●

KONEC ŠKOLNÍHO ROKU

Soňa P. a Tomáš G.

V pátek na konci června jsme od rána měli slavnostní den. Slavili jsme konec školního roku. Ve stacionáři dostaly vysvědčení děti. Také jsme měli sladké pohoštění. Odpoledne jsme šli do restaurace Harmonie. V Harmonii dostali vysvědčení všichni z dílen a my klubáci. Teta Věrka nás slavnostně volala a gratulovala nám. Také tety a strejda dostali poděkování. Každý jsme si dali něco dobrého k jídlu. Bylo to hezké. Budeme si užívat prázdniny a těšit se v září do klubu. ●

MOJE PRAZDNINY

Kačka P. s podporou

Byla jsem se podívat na výstavu nožů a pak jsme se šli najíst do restaurace. Já, Káťa, Martin, Hanička, Fanda, Hofi a babička jsme byli na promoci naší mamince. Taky jsem byla dvakrát na dostizích a potkala jsem Peťulku s maminkou. Doma jsem pomáhala stavět altán. Prázdniny byly fajn. ●

MÍŠA A PRAZDNINY

Michal Š. s mamkou

Chtěl bych se pochlubit, jak jsem trávil prázdniny. I když mám narozeniny poslední školní měsíc, těšil jsem se na prázdniny. Měl jsem totiž slíbenou oslavu s HC Energií. Splnil se mi velký sen a strávil jsem s nimi celé dopoledne. Navštívil jsem naše hokejisty při dopoledním tréninku. Pak jsem šel do kabiny, kde jsem se s nimi pozdravil. Povíдали jsme si o hokeji a vyfotili se. Moc jim držím palce, aby se jim dařilo. Další prázdninové dny byly také pestré a zajímavé. Jezdil jsem s tátou na ryby, na chatu, kde nás navštívila mamka s Martinkou Keslovou. Také si zašla na ryby a měla štěstí, podařilo se jí ulovit kapra. Měla z toho velkou radost. Prázdniny utekly jako voda a už jsem se těšil, až zase budu navštěvovat stacionář, kde se mi moc líbí a stále se tam něco děje. Jezdíme na různé výlety, školandy a pořád je pro nás připravený nějaký program pro zábavu i poučení. Jsem moc rád, že ho můžu navštěvovat. ●

DOVOLENÁ V ITÁLII

Klára D.

V pátek 22.6. jsme si s mamkou zabalily svoje věci a vydaly se na dovolenou do Itálie. Sraz jsme měli s ostatními v Sokolově a okolo 18.30 hod. jsme vyrazili. Okolo půlnoci jsme projeli rakouské hranice a potom směr Itálie – nejkrásnější místo Jadranského moře u města Caorle, tady začalo pršet, tak jsem doufala, že na našem místě bude svítit sluníčko. Druhý den, v sobotu ráno jsme dorazili do kempu, ale byli jsme tu moc brzy, tak jsme museli čekat venku. Kolem půl 2 jsme se šly s mamkou podívat k moři, právě jsme stihly moře rozbouřené, ale stejně jsme se šly vykoupat a házelo nás to na břeh. Když jsme se šly koupat, tak jsme ani nemusely chodit ven z kempu, kemp byl velký a mohly jsme si vybrat z 5 bazénů, no prostě bomba dovolená. Každý den jsme byly u moře a jely také na dva výlety. Jeden výlet byl do města Caorle, je to město pod vodou, kdyby přišly záplavy, tak se městu vlastně vyhnou. Je to velký lodní přístav, vejde se tam až 800 lodí. Druhý výlet byl z města Caorle lodí. Loď nás provedla po moři a dovezla nás do rezervace, kde bydlí jen rybáři v bambusových baráčkách, mají z nich udělané malé městečko, pěstují i zeleninu, část ryb mají pro sebe a zbytkem zásobují město Caorle. Moc se mi tam líbilo a klidně bych jela znovu. ●

PRAZDNINY

Michal H.

Prázdniny jsem moc neprožil, jak jsem chtěl. V červenci jsem byl na chalupě. Srpen považuji za úrazový, byl jsem v nemocnici v Karlových Varech a tam moc zábavy nebylo. Pak jsem jezdil do práce do Nejdku a chodil jsem s mamčou na oběd v práci. A pak jsme začali jezdit s tátou na hokej A-tým Energie a viděli jsme i rvačku s hráči Ufu. Jinak jsem byl doma a chodil pěšky, než jsme svezli kolo domů z chalupy. ●

MOJE PRÁZDNINY

Jiří H. s pomoci

O prázdninách jsem jel s rodiči do Kouřimi, kde jsme celou dobu bydleli. Odtud jsme navštívili Poděbrady, Benátky nad Jizerou, Nymburk, Pardubice, Kolín a některá další města. V Poděbradech jsme se svezli parníkem po Labi a navštívili jsme jízdárnu. Koupil jsem si model auta Mercedes Benz. V Benátkách je pěkný zámek a výstava starých hraček. V Nymburku jsme navštívili pivovar, který uvádí spisovatel Hrabal ve filmu Postřižiny. V Pardubicích jsme si prohlédli kostel a nejkrásnější ulice starého města. V Kouřimi

byl natočen seriál Bylo nás pět, v současné době je znovu promítán v České televizi. Opět jsem posílal do klubu pohlednice z jednotlivých měst. Počasí nám přálo a dovolená se nám vydařila. ●

MOJE PRÁZDNINY

za Ondru B. napsala maminka

V sobotu 14. července jsem s tatškou, tetou Lenkou, strejdou Pavlem a kamarádkou Šárkou odjel na dovolenou na Moravu. Byli jsme ubytovaní v kempu Merkur v Pasohlávkách. Celý týden nám počasí moc nepřálo. Ale i tak jsme si užili hodně legrace. Bylo tam spousta kulturních programů a měli tam báječnou pizzu a hlavně víno,

které chutnalo mamče a tetě Lence. A po týdnu hurá za babičkou, sestřenicí a psem Badíkem na chalupu do Krkonoš. Tady jsem byl přes 3 týdny. Za tu dobu jsme stihli spousta výletů. Byly to super prázdniny. ●

PRÁZDNINY

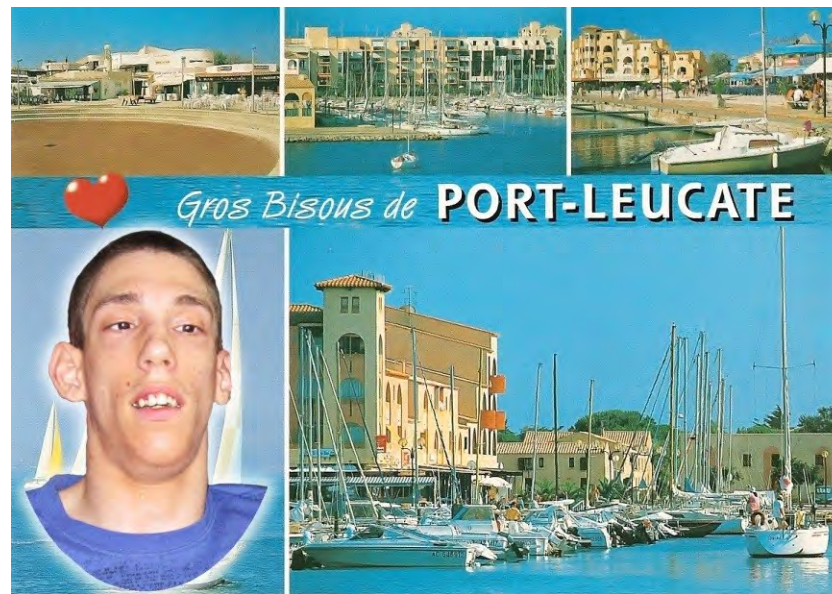
Tomáš G. s pomoci

O prázdninách jsem byl doma, protože táta je nemocný. Chodil jsem s rodiči, ale více s maminkou na procházky. Šli jsme na hřiště, dívali jsme se na stavbu nové haly. Byli jsme na Bílé vodě. Chodil k nám na návštěvu i můj bratr a švagrová Petra. Také jsme šli s maminkou na colu. Těšil jsem se do klubu a do dílen. Táta je v nemocnici s ledvinou, vezla ho záchranka. Volali jsme číslo 155. ●

DOVOLENÁ U MOŘE

za Matěje P. napsala Martina P.

V srpnu jsem jel s maminkou, tetou Zdenou, strejdou Jirkou, Luckou a Pét'ou na dovolenou do Francie. Jeli jsme do malého přístavního městečka Port-Leucate. Bydleli jsme blízko moře a tak jsme se často chodili koupat. Večer jsme chodili na procházky, dávali si zmrzlinu a kupovali dárečky pro tatínka, babičku, pro brácha Míšu a pro Kát'u. Také jsme jezdili na výlety. Byli jsme se podívat v Andoře, v Narbonne a taky v Espritu u strejdy Babu. Také jsem ochutnal různé ryby, krevety a chobotničky, prostě co plavalo v moři. Dovolenu jsem si moc užil a budu se těšit, že se zase k moříčku někdy podívám. ●

PRÁZDNINY

Marian T. s pomoci

O prázdninách jsem byl doma. Jezdili jsme s maminkou na výlety do Karlových Varů a do Sokolova. Byli jsme spolu v cukrárně a na nákupu. Chodil jsem se s mamkou koupat na „Bílou vodu“, skákal jsem do vody a dováděl. O prázdninách jsem měl na návštěvě Míšu Havelku. Také jsem dostal nový mobil, musím si na něj dávat větší pozor. Byl jsem u bráchy na zahradě a grilovali jsme klobásy a kuře. Prázdniny rychle utekly a už jsem zase rád v klubu a v dílně. ●

VÝLET DO HORNÍHO SLAVKOVA

Viktor M.

V sobotu 14.8. jsme jeli k Vítkovi Kotousovi do Horního Slavkova. Setkali jsme se tam se Zinderovými a Lengyelovými. Já jsem byl se Štěpíkem, strejdou Pavlem a tetou Věrou. Měli jsme tam pohoštění, kávu a kapucino, chlebičky a různé dobroty. Šli jsme také na procházku na Šibeniční vrch. Já jsem se šel podívat do chalupy, kde se to jmenuje „Karavan“, je to auto. Potom jsme měli buřtíky a v půl šesté jsme jeli zpátky do Chodova. Výlet se mi moc líbil. Příště pojedeme zase. ●

MOJE PRÁZDNINY.

Jana L.

Moje letní prázdniny byly hezké. Jeden den jsme podnikli malý výlet. Byla jsem s mamkou a našima známýma na motýlí farmě a moc se nám tam líbilo. Koupila jsem si tam na památku zvoneček s motýlkem. Pak jsme se šli podívat na živé motýly. Po prohlídce jsme jeli do restaurace na oběd. Najednou bylo odpoledne a my se pomalu vrátili zpátky domů. ●

MOJE LETOŠNÍ PRÁZDNINY

Lenka Z. s podporou

Prožila jsem je doma s rodiči. Pomáhala jsem na zahradě, jezdili jsme na výlety a návštěvy. V září jsme chtěli jet na Slovensko do termálních lázní. Zabalili jsme si a jeli. Po cestě jsem začala mít velké problémy s dýcháním, nemohla jsem popadnout dech. Tak jsme zastavili v nemocnici v Benešově a oni si mne tam nechali. Mamince přidali jednu postel a byly jsme tam spolu. První den jsem měla v nose hadičku a dýchala jsem kyslík a v ruce kanilku a tam jsem dostávala léky. Dělali mi všelijaká vyšetření, ale nebolelo to a všichni byli na mne moc hodní, lékaři i sestřičky. Když mi bylo líp, mohla jsem do parku na lavičku. Za pár dní mne pustili. To je moje zkušenost s nemocnicí. ●

MOJE PRÁZDNINY

Pája L. s pomocí

O prázdninách jsem chodila do stacionáře. Chodili jsme na procházky po městě a zašli jsme i do cukrárny. Na rybníku jsme krmili labuť. Když bylo hezky, tak jsme byli také v altánku, kde jsme hráli hry a skládali si puzzle nebo kostky. U altánku jsme měli bazén plný vody a mohli se koupat. Doma jsme chodili na procházky do myslivny, kde si ráda dávám džus. Chodíme tam všichni i s našimi psy Džoníkem a Bertíkem. Léto jsem si užila, bylo fajn. ●

SAMÍK

Petr W. s podporou

V září jsem dostal psa, kterého jsem si dlouho moc přál. Vymyslel jsem mu jméno Sam. Když je hodný, říkám mu Samík. Někdy ale také trochu zlobí, potom je to Sam. Naučil se spát u mě v posteli, ale já vím, že by neměl. Protože je ještě štěně, neumí při čůrání zvedat nohu jako dospělý pes. Moc bych chtěl, aby se to co nejdřív naučil. Já vím, že se to určitě povede. Samík je totiž moc šikovný. ●

JÁ, MATEŘIDOUŠKA A NOVÝ TABLET

za Petru R. napsala Barbora K.

V létě mě maminka vozila pravidelně do stacionáře, ale protože byly prázdniny, tak jsem se nemusela skoro vůbec učit. Hráli jsme plno zábavných her, kreslili jsme, relaxovali, povídali jsme si, koukali na pohádky, koupali jsme se na zahradě v bazénu a také jsme chodili na procházky do města nebo do přírody a pozorovali rozkvetlé květiny a zvířátka u vody. A protože je září, tak nám stejně jako dětem ve škole začal nový školní rok. S tetou se pravidelně učím, čteme si pohádky, hraje divadlo s loutkami, procvičuju si znakovou řeč, abych něco nezapomněla a plno dalších aktivit. Posledně mě teta seznámila s novou vzdělávací pomůckou - "tabletem". Je to takový malý přenosný počítač, ve kterém je plno her, písniček, básniček...Hned jsem se ho naučila ovládat téměř sama. Nejvíce mě z tabletu zaujal Svět zvířat. V každé kapitole jsou zvířata ze všech kontinentů světa a když přiložím prst na jednotlivé zvíře, tak vydává zvuk. Je to hodně legrační, vždy se u zvířátek rozesměju. Taky jsem si vyzkoušela v tabletu hrát na piano a společně s tetou jsme si zanotovaly a zazpívaly několik písní. Pokaždé, když se jdu zase učit, tak se těším, že se budu učit právě s tabletem. ●

DEN PRO SOCIÁLNÍ SLUŽBY V CHODOVĚ

Viktor M.

Ve čtvrtek 13. září klienti z dílen a pan Zdeněk stavěli na náměstí náš stánek, kde jsme měli naše výrobky. Ve stacionáři jsme si již od června připravovali vystoupení. Měli jsme pěkné písňe i od mého oblíbeného zpěváka Waldemara Matušky. Paní Bráborcová nás představila do mikrofonu a také říkala o dílnách a stacionáři. V říjnu budeme otevírat v Sokolově náš obchůdek. Počasí nám docela vyšlo, přišel se podívat i můj tatínek s maminkou ●

JÁ A PEJSCI

za Františka L. napsala Barbora K.

Do stacionáře chodím pravidelně každé úterý a čtvrtek. Moc se mi tu líbí, chodím sem rád. Nejvíce se mi líbí, když se za námi přijdou podívat pejsci ze Stanovic. Jeden se jmenuje Leslie a ten druhý Adar. Můžu se s nimi mazlit, hladím si je a pozoruju, jak ti pejsci vše prozkoumávají, očichávají a mrskají ocasem a také mají rádi nejrůznější dobroty. Vždy tu pro ně nějakou máme. Pejsci jsou moc hodní a přátelští tvorové, které mám rád. ●

VYSTOUPENÍ U THERMÁLU

Viktor M.

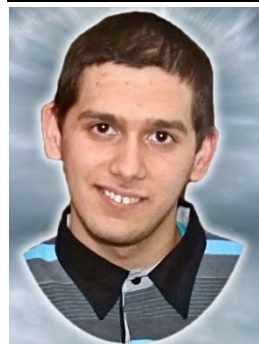
V sobotu 18.9. jsme měli vystoupení na festivalu „Souznění“ v Karlových Varech u Thermálu. Jeli jsme tam ve 12.50 hod., já jel s Tomášem, tetou Věrou a strejdou Pavlem. Já jsem zpíval „Sbohem lásko“, „Plakalo baby“ a ještě s Kačkou „Spí a spí zámek šípkový“ a různé písně společně. Také jsem si koupil teplou oplatku, když jsme šli cestou. Všichni nás moc pochválili a potom tam hrála jedna paní na harmoniku a zpívala, a já jsem také zpíval a tančil. Její vystoupení bylo moc hezké a naše také, příště pojedeme zase. ●

PODĚKOVÁNÍ

rodiče Jiřího H.

Vystoupení Mateřídoušky v Karlových Varech na akci Souznění bylo vynikající. Poděkování patří všem interpretům a všem, kteří vystoupení připravovali a úspěšně realizovali. Ještě jednou velký dík. Stejně do budoucna přejeme jenom to nejlepší a samou radost. ●

V DÍLNĚ

Milan M. s pomocí

V září jsem začal pracovat v dílně. Nejvíce se mi líbí u strejdy Zdeňka v truhlářské dílně. Řežu a lakuju dřevo. Taky rád vařím. Naposledy jsme pekli vánoční cukroví. Pekl jsem ho se strejdou, s Míšou a s Jirkou. Na dílnu chodím rád, mám tam své kamarády. Maminka mi vždy přinese něco dobrého k obědu, abych se posilnil na další práci. ●

CHODOVSKÉ REKORDY

Ester F. a Pavel S. s pomocí

Jednou, když jsme šli do tělocvičny, převlékli jsme se a už jsme se chystali jít cvičit. Ale bylo nám jasné, že dneska je něco jinak. Zjistili jsme, že v tento den se v DDM koná sportovní událost „Chodovské rekordy“. Ani chvilku jsme neváhali a šli jsme soutěžit. U vstupu jsme řekli naše jména a věk. Potom jsme obcházeli jednotlivá stanoviště. Chodili jsme s knížkou na hlavě, skákali jsme přes švihadlo, házeli jsme míčem do dálky atd. Když jsme všechno zvládli, odevzdali jsme soutěžní lístek a dostali za něj čokoládu. Bylo to moc příjemné sportovní odpoledne. ●

DANEČEK

za Danečka V. napsala Liba R.

Jmenuji se Daniel a do stacionáře jsem začal chodit v září, nedlouho po svých třetích narozeninách. Hned se mi tu zalíbilo. Stacionář je rozlehlý a já tak rád běhám! Ze začátku jsem tety pěkně proháněl. Časem jsem zjistil, že vše, co má kola, se dá tlačit nebo táhnout za sebou a tím jsem se trochu zpomalil. Když se unavím, najdu si knížku nebo časopis (rychle jsem zjistil, kam se co ukládá), sednu si tetě na klín a společně čteme. To mám opravdu rád. Také se rád masíruji, pozoruji světýlka v tmavé oční místnosti a vůbec poznávám vše nové. Od září jsem se toho spoustu naučil. Třeba jíst lžící, ukázat na obrázku zvířátka, hrát na rytmické nástroje,

vydržet ve vaně celých 15 minut, být trpělivý a chvíli čekat, nachystat si peřinu a polštář k polednímu spánku, nazout si přezůvky a mnoho jiných věcí. Některé činnosti se mnou tety nacvičují, jiné se naučím úplně sám a všechny tím překvapím. Tety mě často chválí. A když se mnou dělají různé legrácky, ukážu jim, jak krásně se umím smát. ●

HOUPAČKA

za Karolínku H. Pavlína B.

Jedno slunečné zářijové dopoledne jsme se s kamarády a tetami ze stacionáře vydali na vycházku. Daleko jsme nedošli, ale zastavili jsme se na dětském hřišti v DDM. Někteří z kamarádů se ihned rozběhli na prolézačky a houpačky, my ostatní se na ně dívali. Ale ne dlouho. Byla tam totiž jedna houpačka v podobě velkého mělkého košíku. Do té mne a Verunku tety hezky položily jako dvě jablíčka a začaly nás pomalu houpat. Bylo to moc fajn, já se jen a jen smála a z houpačky se mi vůbec nechtělo. Verunka se také smála a vesele si pobrukovala. Na vycházce se mi líbilo a snad si houpání na houpačce ještě někdy zopakujeme. ●

BRONZ Z VOŘÍŠKIÁDY

za Míšu Š. napsala mamka

Na psí voříškiádu jsme před časem vyrazili do Litvínova. Celkem se přihlásilo 30 psů různých ras a velikostí. Hodnotila se poslušnost a šikovnost. Po dlouhém rozhodování začalo vyhlašování. Míša napjatě čekal, jak vše dopadne. Po chvíli se ozvalo jméno Filipa a moje. Umístili jsme se na krásném třetím místě. Já, Petruška Raunerová a moje maminka jsme měli velkou radost. O den později jsme se rozjeli do Mostu obhajovat nebo se zlepšit. Po příjezdu jsme viděli skoro stejné pejsky. Nezalekli jsme se a rozhodli se bojovat. Pořadí stejné, slzičky štěstí, radost. Filip opět obsadil třetí místo. Výlet se vydařil a už se těšíme na příští rok. ●

PRODLOUŽENÝ VÍKEND

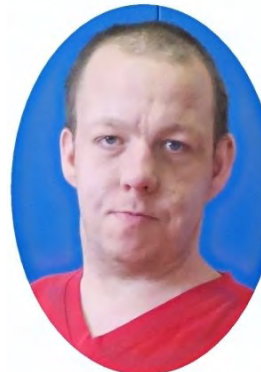
za Matěje P. a Pétu P. napsala Martina P.

Moje maminka s tetou Pavlou Lengyelovou a tetou Jitkou Pánkovou se domluvily, že nás vezmou na prodloužený víkend. V pátek dopoledne jsme s tetou Pavlou, Pájou a Lenkou vyrazili a zastavili jsme se na Božím Daru, kde jsme tetě Pavle ukázali, kde jsme byli na školandě, a potom jsme šli na oběd. Dal jsem si palačinky se zmrzlinou a se šlehačkou a sotva jsem dojedl už jsem se těšil na kafičko. Potom jsme pokračovali do našeho penzionu Johanka v Háji pod Klínovcem. Ubytovali jsme se a čekali až dorazí teta Jitka s Pétou. Odpoledne jsme šli všichni na procházku po okolí a v penzionu Janička jsme se stavili na limču. Po večeri přinesla teta Pavla kytaru a zpívali jsme až do půlnoci, ani spát se mi nechtělo. Také jsme si udělali výlet do Vejprtu a do Německa, chodili na procházky a moc si to užívali. Pan vedoucí a paní, co nás obsluhovala se o nás po celou dobu moc hezky starali. Velmi jsme si to užili a snad zas někdy vyrazíme na podobný výlet. ●

DO DÍLEN CHODÍM RÁD

Dan M.

Moc se mi v dílnách líbí. Mám tam hodně kamarádů. Jsem moc rád, že tam chodím, stále se učím něco nového. Chtěl bych vyrobit vázu ze dřeva, která se vyrábí u strejdy Zdenka na dílně. Moc rád pracuji na počítači a baví mě vyrábět taky z korálků. Je u toho velká legrace. Po obědě odpočíváme na gauči a včera jsme čekali, než přijdou ze stacionáře ostatní a dlouhou chvíli jsme si zkrátili hrou Slovní kopaná. Byla to legrace. ●

NOC VE STACIONÁŘI - TENTOKRÁT PRO DĚTI

za Natálku W. Haničku M. a Barborku C. napsala Liba R.

Bylo to poprvé, co se do této akce zapojila naše dětská skupinka (my tři děvčata a také Jindříšek a Dominik). Odpoledne jsme se sešli v zadní herně a teta nám pověděla, jaký bude program. Také nám představila skřítka Podzimníčka, který nás celou akcí provázel. Poznávali jsme zeleninu a podzimní ovoce a také jsme si sami nachystali odpolední svačinku. Krájení, mazání a ochutnávání bavilo úplně všechny. Potom jsme se oblékli a šli si na zahradu trochu zasoutěžit. Chvilí jsme se procházeli městem a pak jsme si zašli do pizzerie na večeři. Mňam! Když jsme se vrátili do stacionáře, byla už skoro tma. Tety nám pomohly s koupelí a pak následovala pyžamová diskotéka. Na samý závěr dne nás čekala stezka odvahy. Chodili jsme jednotlivě a trochu jsme se báli, protože cestu stacionářem nám osvětlovaly jen svíčky a také v dálce cosi podivně houkalo... Když jsme došli k cíli, vybrali jsme si sladkou odměnu a spěchali zpět k ostatním kamarádům. Ještě chvíli jsme tančili a baštili dobroty a pak „hajdy do peřin“. Usínali jsme dlouho a vzbudili se brzy. Druhý den jsme byli trochu unaveni. Nevadí, ta únava za to stála! ●

MÍŠA A VELKÁ RYBA

Míša Š. s podporou

V 18. letech jsem dostal svou první povolenku a začal jezdit s tátou na ryby. Právě v té době jsem chytil pár kapříků a sumce, který vážil 18 kg a měřil 116 cm. Myslel jsem si, že to byla kapitální ryba, ale tento poslední prázdninový víkend se vše změnilo. Šel jsem na kapříky, ale nebrali. Tak jsme se rozhodli, že to zkusíme na sumce a vyšlo to. Po nějaké chvíli to zabralo, stále jsem nevěděl co dělat, bojoval sumec i já, byla to taková přetahovaná. Musel mi pomáhat táta z lodě a na konec toho boje se vyklubal sumec 155 cm a 25 kg. Měl jsem velkou radost. ●

STRAŠIDELNÁ POHÁDKA

za Martínka F. a Míšu S. napsala Alena H.

Dne 5. 10. jsme byli s tetou v Kassu na divadelním představení. Hráli „Strašidelnou pohádku“, ale my jsme se vůbec nebáli, protože ta pohádka zase tak strašidelná nebyla. V pohádce se hodně zpívalo, tancovalo, vandrovalo a střídala se spousta pěkných rekvizit. Bylo pořád na co se koukat. Rádi jsme tleskali s ostatními. Jednou Míša začal hodně tleskat a všichni se k němu hned přidali, já také, a tleskalo celé kino. To se nám moc líbilo a nechtěli jsme skončit, ale teta řekla, že neuslyšíme zbytek pohádky a to by byla škoda. ●

KLUBÁCKÁ NOC VE STACIONÁŘI

Jiří H. s pomocí

Opět jsme spali ve stacionáři ve čtvrtek ze 4. na 5. října. V 15.30 hod. jsme měli sraz ve stacionáři. Šli jsme společně na pizzu. Já jsem si dal šunkovou se sýrem, pil jsem Kofolu. Letos jsme se nemohli projít, protože hodně pršelo. Paní Bráborcová šla nakoupit s Tomášem a Marianem vše potřebné k večeři. Měli jsme párky, obložené talíře a pečivo. Povíдали jsme si své zážitky. Potom jsme se umyli a hráli hry. Přišla se podívat i teta Andrea s pejskem. Po desáté hodině jsme šli spát. ●

TRAMVAJÍ A TROLEJBUSEM JEZDÍM RÁD

Pavel P.

Mezi má oblíbená vozidla patří trolejbusy a tramvaje. Jezdili jsme s maminkou do Plzně na chalupu. V Plzni jsme nastoupili na trolejbus č.12 a dojeli jsme od nádraží až na Petřinskou stanicí. Pak jsme šli kousek pěšky a za ploty na nás štěkali psi. Protože byli za plotem, vůbec jsem se jich nebál. Trolejbusy jsou ještě třeba v Mariánských Lázních. Tam jezdíme nakupovat a dívat se na fontánu. Už se těším, až se zase svezu. ●

1.11.2012

DENNÍ CENTRUM MATEŘIDOUŠKA

Honzík Švejda

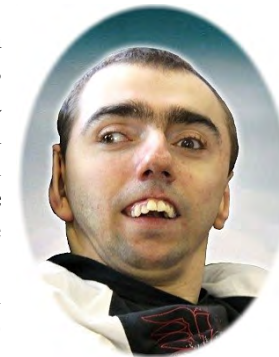

práce na PC

ELEKTRICKÝ VOZÍK

Jan Š. s pomocí

Od září jsem zase více samostatnější. Do stacionáře jsem si z domova přivezl svůj elektrický vozík, který jsem používal jen když jsem šel s rodiči na vycházku. Nyní na něm jezdím ve stacionáři každý den. Všichni kamarádi byli překvapeni a rádi, ale nejvíce Liborek. Teď jezdíme po stacionáři samostatně dva. Při jízdě musím koukat, abych někoho nezranil. V elektrickém vozíku se mi jezdí moc hezky a ani mě v něm nebolí záda. Byl to dobrý nápad mít ho ve stacionáři. ●

VÝLET KE KONÍM.

Jana L.

Náš zářijový výlet ke koním se nám vydařil. Od rána sice pršelo, ale my jsme to nevzdali a přesto jsme jeli. Najedou přšet přestalo. Když jsme dojeli na místo do vesnice jménem Stanovice, tak jsme se už nemohli dočkat. Soňa jela jako první na koni, a my ostatní jsme šli zatím krmit ostatní zvířátka. Měli tam mimo jiné i malého kolouška. V jízdě na koni jsme se postupně všichni vystřídali. I když jsem tam byla podruhé, tak jsem se už bála jen trochu a ten strach jsem nakonec překonala. Když jsme všichni dojezdili, jeli jsme zase zpátky do dílen. Cítili jsme se unavení a někteří z nás už usnuli v autobuse. U koní jsme si to užili a bylo veselo, i když nám počasí moc neprálo. Už se všichni těšíme na příští jízdy na koních. ●

JAK JSME SE BYLI PODÍVAT NA VLAKOVÉ NÁDRAŽÍ

za Štěpána B. napsala Barbora K.

Začátkem měsíce října jsme se vypravili společně s kamarády a s tetami na procházku směrem k vlakovému nádraží. Chtěl jsem vidět, jak přijíždí vlak. A opravdu - vlak přijel. Byl to rychlík. Vystoupilo z něj plno lidí a plno lidí zase nastoupilo dovnitř. Potom z budovy vlakového nádraží vystoupil pan průvodčí, zvedl červenou pláčačku a hlasitě zapískal na píšťalu. A rychlík zase odjel, sledoval jsem ho, jak v dáli mizí.... až zůstali jen prázdné koleje. Už jsem si myslel, že dnes žádný vlak neuvidím, ale co se nestalo - přijel další vlak, asi osobák, potom nákladní vlak, který vezl uhlí a z komína se mu valil hustý dým. Byl jsem opravdu moc nadšený, že jsem za jedno dopoledne viděl hned tolik vlaků a ještě pana průvodčího. Kdybych si měl přát, jakým dopravním prostředkem pojedou třeba na výlet, tak bych chtěl jet právě vlakem, protože se mi líbí. ●

ŠNECI

za Tomáše M. napsala Alena H.

Když je canisterapie, tak teta Lenka nosí do stacionáře velké šneky Achatiny. Pozorujeme je v teráriu, ale teta je vyndává i ven na lavici (na sklo). Do ulity se skoro vůbec neschovávají. Krmíme je jablíčkem, hladíme je. Bereme si je dokonce i na dlaň. Mají velká tykadla a když se jich trochu dotknu, hned je zastrčí, ale za chvíli je zase vystrčí. Musíme s nimi zacházet opatrně, ale nemusíme se zas tak moc bát, protože jsou opravdu velcí. Je to pěkný zážitek. ●

MOJE PREMIÉRA

za Dominika K. napsala Alena H.

Letos poprvé jsem se i já účastnil „Noci ve stacionáři“ dne 11. 10. a byl jsem nadšený. Odpoledne jsme byli na zahradě, kde jsme soutěžili a vyhrál jsem malou čokoládu. Pak jsme šli na procházku a na večeri jsme si zašli do pizzerie. Dali jsme si tu největší pizzu, jakou tam vůbec dokážou udělat. S ostatními dětmi jsme ji pak skoro celou snědly. Zapil jsem to džusem a na závěr jsem si dal ještě horkou čokoládu. Měl jsem v břiše jako v pokojíčku. Teta mě moc chválila, však jsem se také vybraně choval.

Když jsme přišli do stacionáře, tak jsme měli diskošku a zpívali jsme podle „Cvičení s Míšou“, to bylo rachotu. Tety pro nás připravily stezku odvahy. Museli jsme projít přes tělocvičnu, jídelnu až na dětskou hernu. Všude byla tma a šli jsme podél rozsvícených svíček. Ale šla s námi vždy i teta, abychom se nebáli. Atmosféra to byla krásná, tajemná. Chvilí jsem váhal, ale pak jsem se rozběhl, až mě teta musela brzdit, abych si tu atmosféru vychutnal. Cestou jsem stačil kopnout do dvou svíček a jednu sfouknout, to aby to teta neměla moc jednoduché. Na konci cesty u pokladu jsem zaslechl zvláštní zvuky, ale ani tam jsem se nezalekl. Za svou statečnost jsem se odměnil a svůj poklad hned zboldl. Už se zase moc, moc těším na další „Noc ve stacionáři“. ●

NOC VE STACIONÁŘI

za Jindru P. napsala Nikol H.

Byl čtvrtek a jako každý jiný jsem ho trávil s kamarády ve stacionáři. Odpoledne jsem si s nimi připravil velmi legrační svačinu, byly to obličejky, které se na nás smály, až bylo škoda je sníst. Čas plynul jako voda a já pořád nešel a nešel domů. Potom mě teta oblékla já myslel, že je čas jít domů. Ale tak to nebylo. Nejdříve jsme vyrazili na dlouhou procházku a následovala návštěva pizzerie. Tam jsem si dal výbornou pizzu a džus a pak jsme jeli zpět do stacionáře. Večer jsme si všichni svou odvahou vysloužili poklad a šli spát. ●

VÝLET KE HVĚZDÁM

Libor B. s podporou

Dne 3. října 2012 jsem s maminkou a kamarády z Mateřidoušky navštívil již asi potřetí Hvězdárnu v Karlových Varech. Nejprve jsme se navečeřeli v Globusu, tam jsem si dal pudink. Poté jsme zamířili směr hvězdárna. Přednáška se jmenovala „Jaké bude počasí? - A co takhle na Venuši?“. Bylo to zajímavé povídání o planetách naší Sluneční soustavy. Viděl jsem už poněkolkáté pohádku „Kráva na měsíci“, ale přesto se mi pořád líbila. A nakonec jsem pozoroval souhvězdí a mohl jsem se ptát na vše, co mě zajímalo. Takových poučných výletů by mohlo být více, těším se na další. ●

POPRVÉ NA HVĚZDÁRNĚ

Vít S. s podporou

V říjnu se konala akce „Noc ve stacionáři.“ Také se jelo do hvězdárny do Karlových Varů. Já jsem tam jel úplně poprvé. Moc se mi líbilo, jak svítily hvězdy kolem nás. Byl tam také pán, který nám pověděl právě o těch hvězdách, ale také o planetách. Dokonce jsme mohli slyšet, jaké zvuky vydávají jednotlivé planety ve Vesmíru. Nakonec se promítal film, který se jmenoval Kráva na měsíci. Do hvězdárny bych se chtěl určitě někdy vrátit. ●

MISTROVSTVÍ ČR V KRÁTKÉM BAZÉNU

XXI. STRAHOV CUP

Klára D.

V pátek jsme se sešli ve Varech u tržnice, kde jsme měli sraz a čekali jsme na autobus, který nás odveze do Prahy, kde nás čekal závod pořádaný z pověření Českého svazu tělesně postižených sportovců se statutem Mistrovství České republiky pro rok 2012. Vyrazili jsme z Varů odpoledne kolem třetí a v Praze jsme byli kolem osmé. Šli jsme na večeri a pak jsme se šli ubytovat. V sobotu to vypuklo. Na startu bylo připraveno 118 plavců z 9 sportovních klubů. Vše začalo rozplaváním. Pak přišli rozhodčí a začalo se závodit. Každý z nás si udělal osobáček a sestavili jsme pět štafet. Umístili jsme se jako druží, vyhráli Pražáci, ale příště jim to určitě nandáme. Máme 45 osobáček, tak z toho mám velikou radost. ●
Blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci.

DÍLNY A JÁ

Jan D. s podporou

Byl jsem ve Vejpřtech a chtěl jsem jít do Sokolova, do Chráněného bydlení a do Mateřídoušky. Hned jsem se se všemi spřátelil. Vychovatelé jsou moc hodní a učí nás vyrábět věci a prodávat výrobky. Jsem rád, že jsem se naučil hodně věcí, svíčky, prstýnky, přání, keramiku a vařit. Chodíme na obědy do jídelny, vaří dobře. V chráněném bydlení chodím na nákupy nebo na návštěvu k mému bráchovi a sestřenicí. Moc rád uklízím svůj byt, asistenti nám pomáhají. Ve Vejpřtech jsem chodil na vycházky a na disko a třeba na vánoční trhy. Byl jsem už i v cizině, v Chorvatsku a na Slovensku. Rád jsem taky chodil do práce na Duklu a jezdili jsme na zájezdy a na ples do Prahy. Měl jsem tam i holku, jmenuje se Maruška a já se s ní přátelím a voláme si. Hráli jsme zápasy ve fotbale, jako handicapované týmy a byli jsme vždycky první. Bylo 16 družstev a byli jsme první. V Sokolově se ale cítím jako doma. Mám tu příbuzné, dědu, bratra, sestřenicí a tety. Už se nechci vracet do Vejpřt, ale chci zůstat v Sokolově a mít tu rodinu. Nechci být v Chráněném bydlení napořád, chci se osamostatnit a mít hodnou holku. Chodím i do Rytmusu, kde se mi snaží najít práci a jsem za to moc rád. Rád se bavím s lidmi, věnuji se sportu, jezdím na kole a mám rád atletiku. V Mateřídoušce chodím i na PC a píšu si tady recepty, abych si mohl taky něco uvařit, až budu mít holku a neudělal si ostudu. Rád dělám vše, co mi dají a moc rád se učím. Se všemi vycházím dobře, mám tady moc hodné kamarády. ●

MŮJ DEN VE STACIONÁŘI

za Vítka K. napsala Barbora K.

Dneska jsem byl s tetou Bárou a se Štěpánem nakupovat v Tipu v drogerii. Koupil jsem pěnu do koupele. Po nákupu jsme si zašli do cukrárny. Tady jsem si dal dort a kolu a šli jsme zpátky do stacionáře na oběd. Po obědě jsem odpočíval. Pak jsme s tetou Libou trénovali na besídce. Já budu zpívat písničky a říkat básničku o meluzíně. Než jsem šel domů, uvařili jsme si s kamarádem Štěpánem kafičko a ke svačině jsme si dali tvaroh. Pak jsem si poslechl Colorado a Starej bar od Pepy Vojtka a šel s mamkou domů. ●

VÝLET DO BAZÉNU VE WEIDEN

Marian T. s pomocí

V sobotu 10. listopadu jsme opět jeli autobusem do Weiden v Německu. Moc jsem se těšil. Teta Věra mě také chválila, že jsem byl celý týden hodný, vůbec jsem neskákal a také jsem to vydržel i v Německu. V bazénu jsme byli na pět hodin, jezdil jsem na tobogánu, byl jsem v parní lázni i ve vířivce. Také jsme s tetou, s Vojtou, Milanem a Tomášem S. byli na kávě. Měl jsem velkou kávu a ještě větší koláč. Bazén jsem si moc užil. Byl to super den. ●

VYCHÁZKY S BÁROU

za Pavlu N. napsala Barbora K.

Určitě všichni víte, že chodím moc ráda na procházky do přírody po okolí. Každé ráno, když jedu s tatínkem a s maminkou do stacionáře, tak se moc těším, až půjdeme s tetou Bárou ven. Když nám přeje počasí a nebo když svítí sluníčko, tak chodím s tetou Bárou pěšky za ruku. A protože už je podzim, a ten je vždy tak krásně barevný, pozorujeme spadané listy ze stromů a nějaký ten lísteček si vezmeme s sebou do ruky. Celou procházku si povídáme o tom, co dělá moje oblíbená panenka Barča, nebo o tom, co budu dělat, až budu doma. A už teď se nemůžu dočkat, až zase půjdeme ven. ●

NAPÍNÁVÉ HOKEJOVÉ ZÁPASY

Michal H.

Hokejové zápasy jsou napínavé, dramatické a vždycky fandíme jak vzteklí. Nedávno, když hrála Energie proti Chomutovu se rozhodlo až po samostatných nájezdech, kdy rozhodl Lukáš Pech a pro Vary tak získal další 2 body. Na tento zápas přišlo 3501 diváků a to byla výborná účast návštěvníků na utkání. Nelíbí se mi hlavní rozhodčí, který vždycky přijede do Varů, ale líbí se mi ty nejnovější dresy, ve kterých hrají hokejisté. V neděli pojedou na další utkání Energie s Českými Budějovicemi. ●

NOC V DÍLNÁCH

Kačka P. s podporou

Když jsme spali v dílnách, šli jsme do cukrárny. Já jsem si dala dort Marlenku a kávu Vídeň. Chtěly jsme si s Klárkou dát Alžírskou kávu, ale neměli vaječný likér. Chtěla jsem být hodná a říct, že ho dojdou koupit, pak jsem si to ale raději rozmyslela. Příště donesu vaječná a Alžírskou si uděláme v dílnách. Když jsme se vrátili, přijely paní z Avonu a byla Avon párty. Klárka se nechala namalovat a vypadala úplně jinak. Překvapilo mě, co všechno se dá na obličej napatlat, aby člověk vypadal krásně. Kluci připravovali večeři. V troubě upekli dva pekáče špízů a bylo to moc dobré. Už se těším, až si to zopakujeme. ●

KDYŽ JSME SPALI V DÍLNÁCH

Dáša P.

V pondělí 19. listopadu jsme přespali v dílnách. Odpoledne jsme měli Avon párty. Tam nám paní kosmetička poradila, jaké krémy používat a jak se líčit. Potom jsme měli dobrou večeři, kterou připravili kluci a byla moc a moc dobrá. Po večeři jsme se dívali na Slunce seno a pár facek. Pak jsme šli spát. Ráno jsme měli budíček v sedm hodin. Nasnídali jsme se a začali zase pracovat. Noc v dílnách se mi moc líbila a těším se na další. ●

PONDĚLNÍ AVON PARTY

Klára D.

V pondělí začalo cestování už ráno, kdy jsme s Helenkou a Pavlíkem jeli do Sokolova do našich druhých dílen, kde jsme prodávali v nově otevřeném obchůdku naše výrobky, které vyrábíme. Odpoledne nám začala další akce – Spaní v dílnách. Ta probíhala už od 16-ti hodin. Nejdřív jsme šli do cukrárny. Tam jsme si dali něco dobrého a kafe a pak jsme koupili k večeři zeleninu a nějakou svačinu. Potom nás čekala přednáška s Avon party, jak se máme starat o pleť a nechala jsem se namalovat. Kluci nám připravili večeři. Celý večer se nám moc povedl. Ráno jsme nemohli zbudit Tomáše ani Pet'u D. ●

JAK JSEM PŘIPRAVOVAL ŠPÍZY

Viktor M.

Když jsme spali v dílnách, s klukama jsem připravoval večeři. Nejdřív jsme si omyli a nakrájeli maso a zeleninu. Okořeněné maso jsme se zeleninou napichovali na špejli. Dali jsme to do trouby a když se špízy upekly, pozvali jsme holky k večeři. Moc se nám to povedlo, všichni si mlaskali. Po večeři jsme si pustili film Slunce seno a pár facek. Noc v dílnách bych si chtěl zopakovat. ●

V KERAMICKÉ DÍLNĚ

Táňa S. s pomocí

Jedno středeční odpoledne hned po obědě jsem s tetou Lenkou a několika kamarády šla do keramické dílny v domě dětí. V dílně jsem si oblékla pracovní zástěru, sedla si k pracovnímu stolu a dostala jsem kus keramické hlíny. Než jsme začali pracovat, přivítali jsme se s paní a chvíli si s ní povídali o tom, co budeme vyrábět. Hlína byla studená a měkká. Rozhodla jsem se, že vyrobím pro maminku misku na oříšky. Prsty jsem se jí snažila co nejlépe vytvarovat. Vyráběla jsem ji úplně sama. Chtěla jsem, aby to bylo pro maminku překvapení, a proto jsem jí doma nic neříkala. Miska se musí ještě vypálit v keramické peci a pak ji budu moci mamince dát. V keramické dílně se mi moc líbilo a těším se až tam zase někdy půjdu. ●

WEIDEN*Michal H.*

Když jsme jeli do Weidenu, tak já jsem seděl za řidičem. Měl jsem celý sedadlo jen pro sebe, pak jsme zastavovali na benzínce ONO tankovat naftu a tam jsme nabírali další klienty. Pak už jsme jeli do Německa, směrem Weiden do bazénu. A když jsme tam dorazili, tak pan Jílek nám musel koupit lístky a Věrka nám je rozdala a rozdělila nás do skupinek. Já jsem byl u Honzy přítele Andrei. Než jsme odjízďeli domů, tak jsme byli nakupovat. Pak jsme už odjízďeli do Český republiky. Těším se na příště až pojedu. ●

VÝLET DO BAZÉNU*Lucie G. s podporou*

V jednu listopadovou sobotu jsme jeli do Weidenu do Německa. Jela s námi teta Helenka z dílen a kamarádi. Třeba Míša, Milánek, Dáša, Soňa, Marián, Klára. Byli jsme v bublinkách nebo na tobogánu. To jsem byla jen jednou, protože k tobogánu vedlo moc schodů. Moc se nám tam líbilo a příští rok pojedeme určitě zase. I teta Helenka by mohla jet. Děkuji tetě Věrce, že nám umožnila takový krásný výlet. ●

LÉČIVÉ KAMENY*Jana L.*

O léčivých kamenech bylo napsáno mnoho knih a jen málokdo se v tomto množství správně orientuje. Kamene pomáhají koncentrovat energii a podporují meditaci. Energeticky nás dokážou nabíjet a mají sílu nás chránit. Zároveň posilují tělo i duši. Mohou být přikládány na bolavá místa jako podpora při léčení. Při výběru toho správného kamene, by se měl člověk řídit vlastní intuicí. Jako o každou věc se musíme starat i o svůj léčivý kámen. Je dobré ho čistit a správně nabíjet, aby mohl dál pomáhat léčit. Často padá otázka, jak je možné, že kamene takto pomáhají. Je to

dar přírody a je na nás, zda jsme schopni tomu uvěřit. Já sama si své kamene vybírám podle toho, jak mě přitahují. U některého jsem si byla okamžitě jistá, že je to ten správný kámen, protože jsem od něj nemohla odtrhnout oči a svým způsobem mi učaroval. O kamene se již zajímám několik let a používám je denně. Každý kámen má v mém životě to své místo. Některé používám stále, jiné méně, vše se odvíjí od mých pocitů. Je na každém z nás, zda jsme ochotni přijmout tento dar přírody a zda si ten svůj kámen pořídíme. ●

CO SE UČÍM

za Kristýnku K. napsala Liba R.

Každý rok se ve stacionáři učím nové dovednosti. Minulý rok jsem se učila samostatně pít. Tedy vzít si lahvičku ze stolu, napít se a odložit ji zpět. Mám ráda svůj klid a pak - pití mě moc nebaví. Proto jsem při nácviku trochu nadávala, aby všichni věděli, co si o tom myslím. Po čase jsem si dala říct a teď už se během pití obsloužím sama. Letos mám před sebou nový úkol. Pomáhat při krmení - jíst lžící. To mě baví víc. Jídlo mi tu opravdu chutná a tak mám větší snahu. Používám speciální, zahnutou lžící, kterou držím a s pomocí vkládám do úst. Jsem prý stále šikovnější. Všichni z mých pokroků mají radost. ●

SPLNĚNÝ SEN O MATEŘIDOUŠCE

Aneta K.

Než jsem nastoupila do Mateřidoušky, zdál se mi krásný sen o lidech v ní. Zdálo se mi, že se na mě Herbert usmívá a vítá mě. Zнала jsem ho jenom od vidění a až v Mateřidoušce jsem ho poznala víc. Byl to příjemný sen a já se do Mateřidoušky těšila. Když jsem pak začala chodit do Mateřidoušky zaujal mě celý areál dílen i výrobky, které se tu vyrábí. Nejvíce se mi samozřejmě líbí andělé od keramika Tomáše. Dělala jsem zvonečky z nití, vystřihovala a lepila přáníčka, šila hvězdy a stromky, krásná práce. Skládala a lepila jsem kytky z čajových sáčků. Chtěla bych se naučit

pracovat s nepravým pedigem, který se mi líbil na první pohled. Svíčky mě také baví, dělala jsem je jen jednou, ale je to prima. Jsem také ráda, že jsem mezi novými lidmi. Baví mě to tu. Ráda také jezdím na výlety a doufám, že jich bude v budoucnu víc. Také se tady učíme vařit s paní Martou a chodíme společně nakupovat do Billy nebo do města, což mě strašně baví. ●

JAK JSEM PRODÁVAL

Pavel S. s pomocí

V pondělí 19. listopadu jsem ráno jel autobusem s tetou Helenkou a Klárkou do dílen v Sokolově. Jeli jsme tam prodávat výrobky. Když přišel zákazník, nabídl jsem mu vystavené zboží. Při zazvonění na zvoneček mi přišla pomoci s obsluhou teta Helenka. Pokud v krámku nebyli žádní zákazníci, navlékal jsem z korálků hvězdičky. Za celou dobu v krámku jsem prodal šálu, tašku, náušnice a náramek. V krámku se mi líbilo, protože jsem si vyzkoušel jaké je to být prodávčem a jak jednat se zákazníky. ●

VÁNOČNÍ NAKUPOVÁNÍ

za Vítka K. napsala Barbora K.

Ve čtvrtek ráno jsme se vydali společně s tetou Bárou a se Štěpánkem na vánoční nákupy. Letos jsme nejeli do Tesca, ale nakupovali jsme v Chodově na starém náměstí. Nejdřív jsme si byli sednout v místní cukrárně. Dal jsem si kafičko a dort Marlenku. Vše jsem s chutí snědl, se Štěpánkem jsme si u kafička povídali. Za okny cukrárny jsme pozorovali, jak venku krásně sněží. Potom jsme se oblékli a šli nakupovat. Byli jsme se podívat v knihkupectví, kde jsme si prohlíželi plno zajímavých knih, Štěpánek si také jednu vybral k Vánocům, která se mu moc líbila. Já jsem si knihy jen prohlížel a nechám se překvapit, kterou mi Ježíšek přinese pod stromeček. A protože chci mamince udělat o Vánocích velkou radost, tak jsem jí koupil menší dárek, aby věděla, jak moc ji mám rád. ●

JSEM TU NOVÝ

za Ondřeje N. napsala Nikol H.

Ahoj, jmenuji se Ondra, je mi 7 let a už chodím do školy. A protože doma už to dobře znám, není třeba spěchat hned zpět, a tak jsme se s maminkou rozhodli, že bych ještě po škole mohl chodit taky do stacionáře. Našel jsem tu spousty nových kamarádů a taky hraček, se kterými mě opravdu baví si hrát. I když to pro mě není úplně lehké zvyknout si v novém kolektivu - však to dobře znáte. Nikdy to není jednoduché, být někde nový, tak i přesto je mi tu hezky. ●

VANA PLNÁ PĚNY

Martina K. s podporou

Musím vám říct, co se mi stalo! Jednou, když jsem ve stacionáři relaxovala v masážní vaně, půjčila mi slečna vychovatelka bublifuk, abych se trochu vyblbla. Ale já nedávala pozor a bylo to! Bublifuk mi vyklouzl a za chvíli bylo ve vaně tolik pěny, že jsem ani nebyla vidět! Naštěstí si toho slečna vychovatelka za chvíli všimla a vanu hned vypustila. Když jsem šla ven, vypadala jsem tak trochu jako sněžný muž Yetti! Byla to prostě sranda! ●

SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÉ DÍLNY SOKOLOV

Otevírací doba: pondělí, středa, pátek od 10.00 - 15.00 hod.,

BÁSNIČKA

Veronika K.

Dílničky jsou úžasné, výrobky v nich báječné, s radostí v nich vyrábíme, rádi do nich přicházíme.

Za finanční podporu a dary děkujeme:

- ✧ společnosti TIMA spol. s r.o. a panu Ing. Zdeňkovi Kratochvílovi
- ✧ společnosti Apera s.r.o. a panu Ing. Jaroslavovi Volinovi
- ✧ panu Martinovi Rotovi
- ✧ paní Yvoně Němcové za výtěžek z tanečního vystoupení
- ✧ ZUŠ Chodov za výtěžek ze vstupného na Mikulášský koncert
- ✧ firmě AD TECHNIK, s.r.o. a panu Slepíčkovi
- ✧ paní Mgr. Dagmar Heriánové
- ✧ manželům Henzlovým
- ✧ manželům Novotným
- ✧ manželům Kotousovým

Denní centrum Mateřídouška finančně podporují:

časopis **POROZUMĚNÍ** vydává **Denní centrum Mateřídouška, o.p.s.**
 Školní 737, 357 35 Chodov, info@opschodov.cz, www.opschodov.cz
Redakční rada: Bráborec P., Bráborec V., Davídková L., Chmelařová I.,
 Kuchtová H. Náklad: 150 ks Není určeno ke komerčnímu využití. **ZDARMA!**